

OBRTNA CONA ROŽNA DOLINA II

Inkubator podjetništva na več kot treh hektarjih

Ves december, od 1. do 31. 12., bo v prostorih občinskega Oddelka za prostor na Kolodvorski 4 in Krajevne skupnosti Grosuplje na Kolodvorski 2 javno razgrnjen osnutek sprememb in dopolnitev družbenega plana občinskega Oddelka za obdobje 1986–90, dopolnjen 1989 – natančneje tisti njegov del, ki obsega zasnovano obrtno cone Rožna dolina II. Razgrnjena programska zasnova, ki jo je na podlagi razpisa in usmeritev občinskega Oddelka za prostor z dne 3. junija letos izdelal Studio Arhé, govori o območju, ki na severu meji na predvideno obvoznico, na severovzhodu na potok Grosupeljčico, na jugu sega

do železniške proge Ljubljana – Novo mesto, na zahodu pa do meje Gasilskega centra in podaljška te meje do omenjene proge.

Območje je namenjeno za usmerjeno gradnjo manjših obratov obrti in drobne proizvodnje s spremljajočimi upravnimi, poslovnimi in prodajnimi površinami. Ima svoj osrednji del s prometno zanko za mirujoči promet in trgovsko poslovnim objektom, ob strani tudi energetske in ekološke postaje, od Grosupeljčice pa ga loči park s sprehajalno potjo, ki naj bi se vlekla ob vsem potoku. Območju trapezaste oblike je namenjenega 3,21 ha, od tega tričetrt hektara parku

ob Grosupeljčici, pol hektara varovalnemu pasu ob železnici, sami cona pa malo manj kot 2 ha. Tu je predvidenih 8 proizvodnih enot s po tisoč kvadratov, poslovni stolpič s 750 kvadratov, trgovsko gostinski objekt (600 kvadratov) ter parkirišče s 96 prostori.

»Takšna obrtna cona je idealen inkubator podjetništva v Grosupljem,« ocenjuje predsednik IS Franc Ahlin, »pa tudi idealno polje dejavnosti za načrtovano občinsko agencijo za dokapitalizacijo. Za takšno cono lahko emitira vrednostne papirje za komunalno opremljene površine, ki bi jih oddajali v najem ali prodali in tako v občino pritegnili kapital.«

Kaj delajo inšpektorji

Obrtniki, ki jih je v občini okoli 500, prav gotovo dobro poznajo grosupeljsko davčno upravo.

Pri svojem delu lahko večkrat naletijo tudi na davčne inšpektorje, katerih naloga je zelo obsežna. Zavezanec morajo seznaniti s predpisi in jim dati strokovne napotke, kasneje pa kontrolirati poslovanje ter sprotostnost in pravilnost vodenja poslovnih knjig zavezanca. Spremljati morajo tudi stanja na področju inšpekcijskih zakonov, izdelave poročil, analiz, predlogov za izboljšanje, hkrati pa morajo tudi sodelovati z inšpekcijo na področju davčnega poslovanja drugih občin, da povsod dosežajo enake pogoje.

V Grosupljem imamo sistemizacijo treh inšpektorjev, ki naj bi pokrivali tri osnovne dejavnosti – obrtno proizvodnjo, prevoznitvo ter gostinstvo in trgovsko. »Praktično smo imeli v občini zadnje leto zaradi boleznih namesto treh le enega inšpektorja, zato smo izvolili novega, Andreja Ficka,« čigar skrb bo razvijajoča se gostinska in trgovska dejavnost.

Enaintridesetletni Anton Ficko iz Ljubljane ima višjo

strokovno izobrazbo, strokovni izpit s področja davčne uprave in financ, preizkus iz ZUP-a in pet let delovnih izkušenj na davčnem področju.

Pri trgovinah bo ugotavljal, če pravilno vodijo knjigo prihodkov in odhodkov, pregledoval bo register osnovnih sredstev in kontroliral, če se gotovinski promet evidentira prek registrskih blagajen. V gostinstvu pa bo poleg naštetega še pregledoval, če zavezanec sprotno vodi evidenco nabave in prodaje blaga. Vse poslovne knjige je treba voditi na predpisanih obrazcih v skladu z določbami Pravilnika o vodenju poslovnih knjig in zavezanec davkov iz dejavnosti. Če vodite vse te poslovne dohodke sprotno, ni nobene bojazni, da se boste zapletli v spor z inšpektorjem. Če pa ne, vas lahko na podlagi 116. člena Zakona o dohodnini kaznujejo z denarno kaznijo najmanj 10.000 SLT.

Do konca leta bodo davčni inšpektorji intenzivno pregledovali poslovanje in vodenje poslovnih knjig zavezanca, tako da ob koncu leta ne bo prišlo do nepotrebnih konfliktov. ANA KRIŽNAR

Ni se vam treba bati slabih cest in predrtih gum, če poznate vulkanizerja



METODA GLOBOKARJA

na Cikavi 38
tel. 772-298

kjer po ugodnih cenah lahko tudi nabavite nove ali obnovljene avtomobilske gume

Ureditev pokopališča na Rabu

Rabski odbor je sklenil, da se obrne na vse občine medvojne »ljublanske pokrajine«, da vzpodbudi bivanje internirance z Raba (iz naše občine jih je bilo preko 400), svoje in prijatelje, Občinske odbore ZB NOV, da pomagajo pri ureditvi rabskega pokopališča.

Dan pred grobim posegom JA po naši svobodi v letošnjem juniju je bila zaključna prva faza obnovitvenih del na pokopališču v Kaporju. Delo je prevzelo in ga strokovno opravilo podjetje Marex iz Sežane. Obveljala je dogovorjena cena 93.000 din. Račun je poravnala R Slovenija. Pokopališče je v celoti očiščeno in z njim prostor zunaj zidu v širini petih metrov. Celoten spominski park ima sedaj čisto drugačno podobo.

Vse je pripravljeno za drugo skupino nalog. Ta obsega predvsem pomladitev celotnega rastlinja, vezana pa je na mesece november, februar in marec, ko so na Rabu za takšna dela primerni vremenski pogoji. Republika Slovenija bo morala pokopališče 4641 žrtev fašističnega genocida, od tega 41 iz naše občine, upoštevati kot svoje pokopališče v tujini.

Od oblasti v tem času težko pričakujemo pomoč, čeprav brez nje, upajamo, ne bomo ostali.

Prepričani smo, da smo Slovenci sposobni zbrati 70.000 STL in tako zagotoviti nadaljevanje del. S to mislijo se obračamo na vas, nekdanji interniranci, na vaše potomce, prijatelje, znanke, na vse vas, ki nosite v sebi spoštljiv odnos do vseh onih, ki so končali življenje daleč od doma, v nepopisnem trpljenju, ki so žrtvovali svoja življenja za svobodo domovine, da s svojimi prispevki pomagate pri ureditvi pokopališča na Rabu.

V akcijo se bodo vključila tudi Krajevna združenja ZB NOV.

Svoje denarne prispevke nakažite na žiro račun RO ZZB NOV Slovenije številke 50100-678-45473 z oznako »za Rab«.

LOJZE KIKELJ

PISMA BRALCEV

Komunalne cene

JAVNO VPRAŠANJE IZVRŠNEMU SVETU SKUPŠČINE OBČINE GROSUPLJE:

K pisanju me je spodbudila 24. številka Ur. lista RS z dne 14. 11. 91, v katerem je bila po nekajmesečnem odmoru objavljena odredba Izvršnega sveta Skupščine občine Grosuplje o določitvi najvišjih cen.

Iz preambule odredbe je razvidno, da ima občinski izvršni svet v skladu z odlokom republiške vlade pristojnosti pri določanju cen osnovnih komunalnih storitev, stanarin, ekonomskih cen v VVO in domovih starejših občanov itd. ...

Cene, ki so veljale na tržišču od uveljavitve te odredbe, se določijo kot najvišje, v 2. členu odredbe pa je izvršni svet dovolil povišanje cen stanarin, vzgojnovarstvenih storitev in oskrbe v domu starejših občanov. V 3. členu te odredbe je razveljavljena odredba o določitvi najvišjih cen, objavljena v Ur. listu 2/91 z dne 28. 6. 91, ki je dovoljevala povišanje cen stanarin ob sklicevanju na Zakon o družbeni kontroli cen.

Kaj je pri vsem skupaj narobe? Odredba o določitvi najvišjih cen, ki so v pristojnosti občinskih izvršnih svetov (Ur. l. RS 2/91) določa kot najvišje cene, ki so jih podjetja in druge pravne osebe oblikovali v skladu s predpisi in uporabili na tržišču od uveljavitve te odredbe. Glede na pristojnosti izvršnega sveta skupščine občine Grosuplje pri oblikovanju cen osnovnih komunalnih storitev ni dovolj, da pristojni organi v podjetju sprejemajo sklep o zvišanju cen, ampak mora biti Izvršni svet s tem seznanjen oz. povišanje cen tudi odobri. Zadnje zvišanje cen osnovnih komunalnih storitev pa je bilo objavljeno v Ur. listu RS 7/91 z dne 22. 2. 91.

Ker so cene, napisane na položnicah Komunalnega podjetja Grosuplje bistveno večje od tistih, objavljenih v Ur. listu, me zanima, na kakšni osnovi so bile povišane in kdaj in kje je bilo povišanje objavljeno?

Ustava RS v 257. členu namreč družbenopolitične skupnosti zavezuje k javni objavi predpisov preden le-ti začnejo veljati. Občinski predpisi se objavljajo v uradnem glasilu, ki ga določa statut občine (isti člen Ustave).

Ker se občinski Izvršni svet v svoji zadnji odredbi sklicuje na svoj statut, predvidevamo, da je kot uradno glasilo tam določen Uradni list RS in ne občinsko glasilo ali šolski časopis.

Postavljam vprašanje Izvršnemu svetu: kdaj in kjer so bile sprejete nove, višje cene osnovnih komunalnih storitev in kdaj so bile objavljene v Ur. listu, saj smo bili prebivalci Grosuplje, davkoplačevalci in koristniki uslug Komunalnega podjetja Grosuplje, z njimi seznanjeni le s položnic – računov.

Mene pravzaprav ne zanima, kdo je storil napako – ali Komunalno podjetje ni seznanilo Izvršnega sveta s predlogom novih cen ali pa Izvršni svet ni objavil, kakor ga zavezuje zakon (oz. celo ustava); ostaja dejstvo, da uporabniki nismo dolžni poznati neobjavljenih predpisov oziroma cen, še manj pa se po njih ravnati ob plačevanju storitev, ki so v nekega smislu posebnega družbenega pomena in ne stvar avtonomne odločitve izvajalca, v tem primeru Komunalnega podjetja Grosuplje.

Na svoje javno vprašanje pričakujem tudi javen odgovor, saj Komunalno podjetje z uporabniki storitev komunicira na zelo »učinkovit« način – preko sodišča, s tožbami za premalo plačane zneske.

RUDI KOROŠEC
Metelkov dvor 4
Grosuplje

Izvršni svet občine Grosuplje bo odgovor pripravil na prvi naslednji seji, ki bo 3. decembra, in ga bomo objavili v naslednji številki.

Zakaj premoženje ni vrnjeno?

Druga aprila letos je Zvezno sodišče na zahtevo zveznega javnega tožilca za varstvo zakonitosti razveljavilo odločbo o zaplembi premoženja, izrečeno 13 ljudem iz grosupeljske občine zaradi tega, ker so v avgustu in septembru leta 1949 nudili pomoč »oboroženim banditom«, ki so se skrivali po gozdovih »z namenom, da bi porušili obstoječo družbeno ureditev«. Sodba o zaplembi je izničena, ker je bil kršen zakon o kazenskem postopku, po katerem se ni moglo zapleniti premoženja, ker za obsojeno dejanje ni bilo izrecno predpisano, da ne sme – kot stranska kazni – izreči zaplemba premoženja. Z 29. členom splošnega dela Kazenskega zakonika iz leta 1948 je bilo namreč predpisano, da sme sodišče za določeno kaznivo dejanje izreči samo tiste kazni, ki so predpisane z zakonom.

Na procesu leta 1950 so bili obsojeni: Janez, Mira in Ivica Kolovič iz Šmarja, Ana Strežek s Sapa, Ignacij Zajc s Hude Police (mlin in 4 ha zemlje), Franc Drobnič iz Velike Stare vasi (mlin, žaga, 44 ha zemlje) in njegova žena Marija, Uršula Srnjak s Pleš (15 ha zemlje), Janez Babnik iz Gajnič (17 ha zemlje), Anton Menegalijski s Police, Marija Jančar s Sapa (7 ha zemlje), Zajec Marija s Sapa (14 ha zemlje) in Frančiška Pucihar iz Gajnič (13 ha zemlje). Vsi obsojeni so dobili tudi zaporne kazni s prisilnim delom. Eden od njih je v zaporu malo pred izpustitvijo umrl.

Zakaj je do procesa in sodbe prišlo? Avgusta 1949 so se Ivan Kolovič, Ivan Strežek in Marjan Frbežar po sporu z Jakobom in Janezom Perovškom kot pristaji informatorja začeli oboroženi skrivati po gozdovih v okolici Šmarja tja do Litije. Obsojenci, ki so – razen domačih – prišli z njimi slučajnostno v stik, so jim dali hrano (kruh, mleko, mošt), ali jim prinesli hrano, katero so jim poslali domači. Kazni so bile drastične in v skladu s protikmečko politiko komunistične oblasti.

Premoženje protizakonito kaznovanih obsojencev, ki ne živijo več, dobijo njihovi dediči oziroma pravni nasledniki. Razveljavitev zaplembe premoženja že nekaj mesecev leži na sodišču na Grosupljem.

JAKOB MÜLLER

Delegatska vprašanja

Čigava je šola na Ilovi gori

VPRAŠANJE: Ivan Perme, delegat KS Ilova gora

Krajane Ilove gore zaima, kdo je lastnik in kdo upravlja s šolo Ilova gora. Opeka je kupljena že dve leti, zato sprašujejo kdaj in kdo bo šolo popravil.

Odgovor pripravil Bogomir Sušič

Šolski objekt začasno ukinjene šole na Ilovi gori je bil do 1. 4. 1991 družbena lastnina, pravico uporabe in upravljalca pa je bila OŠ L. A. Grosuplje. Od 1. 4. 1991 pa je po zakonu o zavodih (Uradni list št. 12/91) lastnik občina kot ustanovitelj OŠ Grosuplje.

Od leta 1976 dalje je šolski objekt na Ilovi gori uporabljal Oddelka za LO občine Grosuplje za vzgojo mladine, ki ni obiskovala srednje šole in občinski štab TO za usposabljanje svojih enot.

Glede na finančne možnosti je šolsko stavbo na Ilovi gori vzdrževal Oddelka za LO (napeljava vodovodne instalacije, občasno pleskanje prostorov, popravilo žlebov, prekritje strehe nad šolskim delom stavbe, napeljava telefona in položitev asfalta). Oddelka za LO je v letu 1990 nabavil tudi 4.000 kom. opeke za prekritje dvoranskega dela stavbe, del sredstev (za delo) pa bi po dogovoru morala zagotoviti OŠ Grosuplje, ki pa tega denarja ni imela.

Glede na pobudo OŠ Grosuplje, da se objekt šole na Ilovi gori nameni za raziskovalno dejavnost mladih (Raziskovalni center mladih Ilova gora), je IS občine Grosuplje na svoji 12. seji dne 4. 12. 1990 sprejel sklep, da se ta stavba nameni za uporabo in namenskost, kot jo je predlagala OŠ Grosuplje.

Za organiziranje raziskovalnih taborov mladih je poleg občine Grosuplje zainteresirano tudi mesto Ljubljana (v letu 1991 je za učence osnovnih šol mesta Ljubljana na Ilovi gori že bilo organizirano 6 enotedenskih taborov), ki je v dosedanjih dogovorih pokazalo tudi pripravljenost sodelovanja pri vlaganjih oziroma vzdrževanju objekta. Za realizacijo tega dogovora pa je potrebno, da IS občine Grosuplje in mesto Ljubljana skleneta še konkretne dogovore oz. pogodbo. V vsakem primeru pa je stavbo dolžna vzdrževati občina Grosuplje kot njen lastnik.

Denacionalizacija

Vprašanje: Avgust Gril, delegat DPZ

Glede na zakon o denacionalizaciji ga zanima koliko vlog oz. zahtevkov za povrnitev nacionaliziranega imetja je bilo podanih v občini Grosuplje in vzporedno s tem, koliko bo zaradi tega v posameznih primerih prizadeto gospodarstvo, v kolikor pride do realizacije tega zakona.

Odgovor pripravila Franc Urbančič, dipl. iur. in Brigita Repar, dipl. oec.

V preliminarne postopku denacionalizacije je bilo doslej vloženih 715 vlog pravnih in fizičnih oseb. Te vloge so sortirane v šest večjih sklopov glede na različne zakone, po katerih je bila izvršena nacionalizacija (26 zakonov), in sicer:

1. Zakon o agrarni reformi in kolonizaciji (2 zakona) 55 vlog
2. Zakon o agrarnih skupnostih 11 vlog
3. Zakon o nacionalizaciji (2 zakona) 43 vlog
4. Zakon o zaplembi premoženja 136 vlog
5. Nacionalizacije po vseh ostalih 19 zakonih 4 vloge
6. Temeljni zakon o izkoriščenju kmetijskih zemljišč 466 vlog

Na drugi del vprašanja ekzakten odgovor trenutno ni mogoč, ker je celoten obseg denacionalizacije v občin še močno odvisen od dokončnega besedila sprejete zakona o denacionalizaciji in nadalje od dogovora med Cerkvijo in Državo glede obsega denacionalizacije nacionaliziranih cerkvenih posesti.

Med dosedaj vloženimi prijavi za vrnitev poslovnih prostorov oz. podjetij ni takih, ki bi se nanašala na večje premoženje obstoječih družbenih podjetij. Omeniti velja zahtevo po vrnitvi premoženja, ki je sedaj družbena lastnina v Stolarni Dobropolje (parna žaga, stolarna in mlin), del

poslovnih prostorov v Mizarstvu Grosuplje in obrat Sela pri Radohovi vasi v okviru Farme Stična in Semenarne Ljubljana. Iz vloženih prijav je razvidno, da bodo najbolj prizadeta podjetja s področja kmetijstva in gozdarstva, medtem ko na druga področja gospodarstva denacionalizacija po naši oceni ne bo imela večjega učinka v smislu vračanja premoženja privatnim lastnikom. Poudariti je treba še to, da so to le ocene, dejansko stanje pa se bo pokazalo šele, ko se bo zakon o denacionalizaciji začel izvajati.

Davčne olajšave

Vprašanje: Alojz Podobnik, delegat KS Metnaja

c) Po Krajevni skupnosti se izvajajo različna komunalna dela od vodovodov, cest in kanalizacij. Ob tej priložnosti se od krajanov zbira prostovoljne prispevke. Sprašuje, ali je posameznik, ki je prostovoljno prispeval dal, oproščen plačila davkov, oziroma ali je deležen kakšnih olajšav.

Odgovor pripravila Jana Kežar, dipl. ing. gr.

Krajan, ki je že prispeval prostovoljne prispevke za izboljšanje komunalne opremljenosti in cestnih povezav v kraju, je v višini tega prispevka oproščen plačila komunalnega prispevka (plačuje se ga pred izdajo gradbenega dovoljenja), če krajevna skupnost sprejme sklep o oprostitvi.